

CXV.

Forslag

til

midlertidig Skovlov for de sønderjydske Landsdele.(Fremsat i Landstinget den 9. Februar 1921 af Landbrugsminister *Madsen-Mygdal*).

§ 1.

Efternævnte Skove er underkastede Fredskovspligt (§ 2):

- 1) De Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder, Hospitaler og offentlige Stiftelser tilhørende Skove;
- 2) de i Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 omhandlede Bønderskove („Bondenholzungen“);
- 3) alle andre Skove, om hvilke det ikke godtgøres, at Skovgrunden først er blevet indtaget til Skovdyrkning efter Udstedelsen af Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784.

§ 2.

Skovgrund, hvorpaa der hviler Fredskovspligt, skal holdes bevokset med Skov, der allerede udgør eller ved Fremvækst kan komme til at udgøre en Bevoksning af højstammede Træer. Er Skovgrunden ved denne Lovs Ikrafttræden bevokset med Stævningsskov, er Landbrugsministeriet dog bemyndiget til at meddele Dispensation fra denne Bestemmelse.

Fredskovspligten hæfter paa vedkommende Skovgrund forud for alle Grunden paahvilende Hæftelser af privatretlig Oprindelse.

§ 3.

Er Fredskov ryddet eller borthugget uden Landbrugsministeriets Tilladelse, skal Landbrugsministeriet give Ejeren af Skovgrunden Paalæg om inden en vis Frist paa ny at tilsaa eller tilplante det ryddede Fredskovsareal.

Er Fredskov ved Forhugning eller Vanrøgt bragt i en Tilstand, der gør det usikkert, om en forsvarlig ny Skovbevoksning kan frembringes til Afløsning af den ældre, skal Landbrugsministeriet give Ejeren af Skovgrunden Paalæg om inden en vis Frist at afhjælpe Manglerne og sætte Skoven i førstnæssig Stand.

Hvis Paalæg, der er givet i Henhold til nærværende Paragrafs 1ste eller 2det Stykke, ikke rettidig og fyldestgørende efterkommes, kan det under en i Strafferets-